

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Cap. I. De pietate Imperatoris Gratiani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ
Λόγος Ε΄.

THEODORITI EPI-
SCOPI CYRI
ECCLESIASTICÆ
HISTORIÆ
LIBER QUINTUS.

Κεφ. α΄.

Περί τῆς ἁγιότητος τῆς βασιλείας ἰουδέας.

Ὅπως μὲν ἴππῃ πλείστον φέρει τὰς καὶ ἀν-
τιβληντῶντας ὁ δ' εὐσπότης θεός, καὶ ὅπως
κολάζει τὰς ἁμαρτίας τοῦ μακροθυμίου ἡρώ-
μενος, τοιαῦτα καὶ δ' εὐδρακῶς καὶ πεπονθῶς ὁ
ἐλάτης ἐδίδαξεν ἀκροῶς. οἷον γὰρ τισὶ σταθ-
μοῖς καὶ ζυγοῖς, οὐκ ἔστι καὶ δικαιοσύνη ἡρώμε-
νος ὁ φιλόδηρος, ὅταν ἴδῃ τὴν πᾶσι με-
γέθη τῆς πηρὸς μελετημάτων ὑπερέχοντα,
τὴν φιλοθεωπίας τῶν μέτρα, τῆς δικαίας πτω-
χείας κωλύει τὴν ἐπὶ τῶν πρὸς ὡφρασίαν. Γρα-
πανὸς δ' ἐξ ἀλεξάνδρου μὲν ἰδὸς, ἐλάτῃ
ἡ ἀδελφίδος, πᾶσαν τὴν ῥωμαίων ἡγεμο-
νίαν παρέλαβε. πάλαι μὲν γὰρ τῆς διζώπης
παρελήθη τῶν σκῆπτρα καὶ τὴν τῶν πατρῶς
τελευτήν, καὶ ἐκείνη δὲ γε περιόριον, ἐκοι-
νώθη τῆς βασιλείας. προσέλαβεν ἔν καὶ τὴν
ἀσίαν καὶ τὴν ἀλεξάνδρου τῆς ἡλύης, ἀπαιδῶ
ἀναρθεῖν τῆς ἐλάτῃ.

Κεφ. β΄.

Περί τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπισκοπῶν.

Εἰθὺς μὲν τὴν δισέβειαν ἣν εἶχεν, ἐκ-
δηλώσαν κατέστησε, καὶ τῆς βασιλείας
τὰς ἀπαρχὰς τῶν παμβασιλείων ὅλων
προσένεγκε. νόμον γὰρ ἔγραψε, καὶ τὰς ἐλη-
λαμένους ποιμένας ἐπανελθεῖν κελεύων καὶ τοῖς
σφέτεροις δοποδοθῆναι ποιμνίοις, καὶ τὰς θείας
οἰκίας τῶν δοποδοθῆναι τοῖς τὴν δαμάσκη κοινῶν
προαιρημένους. δαμάσκῳ ἡ δὲ ῥώμης ἐπί-
σκοπος ἦν καὶ ἀξιοπαῖνα βίω κοσμεῖσθαι,
καὶ πάντα λέγειν καὶ πράττειν ὑπὲρ τῆς
ἀποστολικῶν δογματῶν αἰρέσθαι.
μέγα λιβέριον γὰρ τὴν τῆς ἐκκλησίας πα-
ρελήθη κηδεμονίαν. συνέξεπεμψε δὲ
τὸ νόμον καὶ σάπυρα τὴν στρατηγὸν ὀνομα-
σάσαν τὴν τῆς ἀσίας. καὶ τῆς μὲν δόξης

CAP. I.

De pietate Imp. Gratiani.

Qualiter Dominus DEUS homi-
nes furore atque insania contra
ipsum elatos, diutissime sustineat, &
qualiter puniat eos, qui ipsius abutun-
tur patientiâ, Valentis actus quos retu-
limus, ejusdemque exitus perspicue
demonstrant. Misericordiâ enim ac ju-
stitiâ, velut quibusdam libris ac trutinis
utens clementissimus Dominus, ubi a-
liquem viderit magnitudine scelerum,
clementiâ modum excedere, imperiû
ad ulteriora tendentem justa animad-
versione comprimit. Gratianus verò
Valentiniani filius, cujus Valens patru-
us fuerat, Imperii Romani summam
obtinuit. Jam enim antea Europe sce-
ptra post obitum patris sui susceperat.
Sed & ab illo adhuc superstite in con-
fortium Imperii fuerat adscitus: Valen-
te vero absque liberis extincto, Asiam
quoque & residuam Africæ partem Im-
perio suo adjunxit. Statim ergo pieta-
tem quam in animo insitam habebat,
manifestiorem reddidit, & Imperii sui
primitias summo omnium Imperatori
consecravit.

CAP. II.

De reditu Episcoporum.

Ege enim lata præcepit, ut pasto-
res, qui in exilium ejeti fuerant,
redirent, suisque gregibus restitue-
rentur, utque ædes sacræ iis traderen-
tur, qui cum Damaso communica-
rent. Hic autem Damasus, Episco-
pus erat urbis Romæ, qui post Li-
berium Ecclesiæ illius curam suscepe-
rat: vir sanctitate vitæ conspicuus, &
qui pro Apostolica doctrina nihil non
dicere atque agere paratus esset. Por-
ro simul cum lege, Saporem quoque
Magistrum militum misit, qui tunc
celeberrimus habebatur. Et Ariana